

**A Kúria
mint felülvizsgálati**

bíróság

végzése

Az ügy száma: Pfv.II.20.713/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajdu Edit a tanács elnöke
Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia előadó bíró
Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró
Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna bíró
Dr. Osztovits András bíró

A felperes: felperes (cím1)

A felperes jogi képviselője:
dr. Meggyes Attila ügyvéd (cím2)

Az alperes: alperes (cím3)

Az alperes jogi képviselője:
dr. Mészáros Pál ügyvéd (cím4)

A per tárgya: kölcsön megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Pécsi Törvényszék 2.Pf.20.063/2025/4.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Pécsi Járásbíróság 16.P.22.192/2023/34.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Az engedélyezés iránti kérelem illetékeként 560.000 (ötszázhatvanezer) forint az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat engedélyezése szempontjából lényeges tényállás

[1] A cég1-nek 2017. március 7-e óta az alperes a tulajdonosa és cégjegyzésre jogosult ügyvezetője, a korábbi tulajdonos személy1 volt. A cég2-nek 2018. március 2-a óta törvényes képviselője személy2.

[2] A cég1 33 garázból álló garázstelep építését határozta el 2018 év elején az erre a célra vásárolt cím5 szám alatti ingatlanon, azonban elegendő önerővel nem rendelkezett, ezért befektetőket keresett. személy1 a perbeli időszakban befektetők beszerzése érdekében járt el, egy személyes találkozó alkalmával, 2018 elején ismertette a garázs projektet a felperessel. Előadta neki, hogy kellő anyagi fedezet hiányában 60.000.000 forintra lenne szüksége a projekt kivitelezéséhez a cég1-nek. Ennek biztosítása esetén a projekt egy éven belül befejeződik és kettő garázst kap a befektető a befektetés ellentételezéseként. A felperes akként nyilatkozott, hogy neki ilyen összegű tőke nem áll rendelkezésre, legfeljebb 30.000.000 forint. Azonban felajánlotta a felperes ezt a befektetési lehetőséget személy2nak, gyerekkori barátjának, aki úgy döntött, hogy a cég2 is részt vesz befektetőként a garázsprojektben.

[3] A cég1, mint vállalkozó a cég2-vel, mint partnerrel 2018. április 5-én „együttműködési megállapodás építőipari munka kivitelezéséhez” elnevezésű szerződést kötött. A szerződés tartalma szerint arra irányult, hogy a cég1 által kivitelezett garázstelep létrehozásához a cég2 tőke nyújtására vállalt kötelezettséget. A beruházás összege a cég2 részéről 20.000.000 forint volt azzal, hogy 2018. november 30-ig várhatóan befejezésre kerülő garázsprojektből egyrészt visszakapja a beruházott összeget, másrészt pedig a keletkező nyereség 20%-át.

[4] A felperes és a cég1 között 2018. május 24-én létrejött kölcsönszerződés alapján a felperes a garázsprojekt kivitelezésére 5.000.000 forint kölcsönt nyújtott. A felperes ezen kölcsönszerződésből eredően a Pécsi Járásbíróság előtt 6.P.21.498/2023. szám alatt érvényesíti igényét.

[5] Ezt követően személy1 kérésére hitelfelvételi lehetőségre hivatkozással a további, a per tárgyát képező kölcsönszerződések nem a cég1 és a felperes között, hanem a felperes és az alperes között jöttek létre a garázsprojekt finanszírozására. A felek között 2018. június 1-jén létrejött kölcsönszerződés alapján felperes átadott az alperesnek 12.000.000 forintot készpénzben, legkésőbb 2018. december 31-i visszafizetési határidővel. 2018. december 31-ig a kölcsön kamatmentesen volt. A késedelmi kamatot az aktuális jegybanki alapkamat kétszerese mértékében kötötték ki. A felek között 2018. június 7-én, továbbá 12-én ugyanezen feltételek szerint újabb kölcsönszerződések jöttek létre 6.000.000 és 10.000.000 forint kölcsönösszegre. A szerződéseket a feleken kívül személy3 és személy4 írta alá tanúként. A kölcsönszerződések aláírásakor készpénzben átadott összeget az alperes és a minden esetben jelen lévő személy1 kézzel, vagy pénzzámmalóval átszámolták.

[6] A garázstelep a tervezett 2018. november 30-i határidőre nem készült el. Jóval később fejeződött be a teljes garázstelep felépítése, az utolsó garázs értékesítése pedig 2020. év elején történt meg. A felperes a kölcsönszerződések alapján a kölcsönadott összegeket sem a megadott határidőben, sem azon túl felszólítás ellenére sem kapta vissza az alperestől.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 28.000.000 forint kölcsön és az után 2019. január 1-től a kifizetésig járó időszakra a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével megegyező mértékű késedelmi kamat megfizetésére.

[8] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását arra hivatkozva kérte, hogy a kölcsönszerződések kapcsán készpénzáttáradásra nem került sor, a perbeli kölcsönszerződések színlelt szerződések, azok a cég2 és a cég1 közötti 7/A/1. alatt csatolt együttműködési megállapodás építőipari munka kivitelezéséhez elnevezésű, 2018. április 5-én kelt megállapodás biztosítékeként jöttek létre.

Az első- és másodfokú ítélet

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 28.000.000 forintot, valamint ennek 2019. január 1-től a kifizetésig járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat kétszeresével megegyező mértékű késedelmi kamatát.

[10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság jogerős ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[11] Rámutatott, hogy helyesen vizsgálta az elsőfokú bíróság a szerződés érvényességét, az e körben kialakított álláspontjával, mely szerint a perbeli esetben nincs szó színlelt szerződésről, a másodfokú bíróság egyetértett. Az e körben kialakult bírói gyakorlat szerint a színlelés kétoldalú, tudatos magatartás, amikor a felek közös akarata arra irányul, hogy a szerződést ne kössék meg, illetve ahhoz jogkövetkezmények ne fűződjenek (BH.2017.149, BH.2001.29.).

[12] A perbeli kölcsönszerződések több éve fennálló sikeres üzleti együttműködés után, bizalmi, sőt baráti viszonyban lévő magánszemélyek (a peres felek) között jöttek létre. Mindkettőjük előtt ismert és elfogadott volt, hogy a felperes által az alperes rendelkezésére bocsátott összeg az alperes által ügyvezetett cég1 kivitelezésében megvalósuló garázspjektben kerül felhasználásra, a közös akaratuk éppen arra irányult, hogy a szerződést megkössék és ahhoz a megállapodásokból eredő jogkövetkezmények is fűződjenek. Nem merült fel a perben, hogy a cég akadályozott lett volna a kölcsönszerződés megkötésében, ha a felek szándéka erre irányult volna.

[13] Az alperes nem tudta sikeresen bizonyítani azon állítását, hogy a megkötött szerződés leplezett szerződés, mégpedig a cég2 és a cég1 közötti szerződés biztosítékeként jött létre.

[14] Az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok helyes mérlegelésével állapította meg, az alperes tagadásával szemben alappal vonta le azt a következtetést, hogy a három perbeli kölcsönszerződés alapján a pénzátadás megtörtént. Vitathatatlan, hogy az alperes mindhárom szerződésben elismerte, hogy a kölcsönösszeget átvette.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen kérte annak hatályon kívül helyezését és kereset elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és a másodfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítását. Kérte továbbá a jogerős ítélet végrehajthatóságának a felfüggesztését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 6. § (1) bekezdés, 263. §, 265. §, 277. §, 279. §, 325. § és 346. §, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:57. §, 6:62. §, 6:92. § (2) bekezdés és 6:96. § rendelkezésébe ütközik. Felülvizsgálati kérelmével együtt engedélyezés iránti kérelmet is előterjesztett a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulata alapján, amelyben a felülvizsgálati kérelmében megsértettként megjelölt jogszabályhelyekre hivatkozott a Pp. 263. §, 277. §, a Ptk. 6:57. § és 6:62. §-a kivételével.

[16] Álláspontja szerint az ítéletek nem tértek ki a felperesi követelés mögötti büntetőjogi relevanciájú ellentmondásokra, sem az alperes által előterjesztett egyértelmű, közérdekű figyelmeztetésekre. A másodfokú bíróság érdemi vizsgálat nélkül, formai indokolással hagyta helyben az elsőfokú döntést, elmulasztva a Pp. 369. § szerinti felülbírálati kötelezettségét.

[17] Az ügyben fennálló eljárási és anyagi jogszabálysértések mértéke, valamint a jogorvoslathoz való jog sérelme különös méltánylást érdemlő körülményt képeznek, amelyek megalapozzák a felülvizsgálat engedélyezését, az azonos jogi indokolás ellenére.

[18] Érvelése szerint a színlelt szerződések megítélésével kapcsolatban kialakult bírói gyakorlat túlhaladott, tekintettel arra, hogy a színleltséghez vezető magatartás nem kellően taglalt, az túlságosan általánosít. Amennyiben az egyik fél színleli a szerződési akaratát, úgy a másik fél esetében a szerződéskötési célzatot kellene figyelembe venni, azt hogy az akarata a szerződéssel kapcsolatban pontosan mire terjedt ki. Nem kizárólag azt a formai követelményt kellene vizsgálni, hogy az adott szerződést aláírták-e vagy sem, illetve elolvasták-e vagy sem, hanem azt is – amennyiben erre adat, tény, információ merül fel – hogy a valóságban az adott szerződés milyen jogügyletre jött létre, az abból eredő jogokat és kötelezettségeket a szerződéses felek mire használták fel.

[19] Alperes álláspontja szerint a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII.12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 2. pontja jelen esetben irányadó és így alperes kérelme támogatható, tekintettel arra, hogy a korábbiakban kialakult bírói gyakorlat a továbbiakban nem tartható fenn a Ptk. 6:92. § és a 6:96. § vonatkozásában, az meghaladott, hiszen indokolt lenne a gazdasági élet megváltozása miatt a gazdasági szereplők között kötött szerződések célját, gazdasági megvalósulásának lehetőségét is vizsgálni, azt a bírói mérlegelésbe beépíteni és így egy szélesebb körben vizsgálni az adott jogesetet.

[20] A jelen ügyben a szerződés valós gazdasági célját egyik fél sem kívánta érvényesíteni. A konstrukció célja nem a szerződés teljesítése, hanem más joghatás kiváltása volt (projekthez kapcsolódó biztosíték). Ezért a Kúria gyakorlata jogfejlődési korrekcióra szorul, melynek alapján a felülvizsgálat engedélyezése indokolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[21] Az engedélyezés iránti kérelem nem alapos.

[22] Nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben [Pp. 408. § (2) bekezdés]. Jelen per a Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pontja szerint vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felek vagyoni jogain alapul és az értéke pénzösszegben kifejezhető. A másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásának [6] bekezdésében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, releváns jogszabályi hivatkozás mellett levont jogi következtetésével és érdemi döntésével egyetértett. A Pp. 409. § (1) bekezdése és 410. § (1) bekezdése értelmében ezért az alperesnek engedélyezés iránti kérelmet kellett előterjeszteni, aminek eleget tett.

[23] A Kúria elsődlegesen kiemeli, hogy a Pp. szabályozásában a felülvizsgálat engedélyezése a polgári eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3., BH2020. 366.]. A Kúria az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján vizsgálta, ugyancsak figyelemmel arra, hogy a rendelkezési elvben megfogalmazott, a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően – ahogyan azt az önmagában kötőerővel nem rendelkező, azonban a Kúria számos határozata által megerősített (Kúria Pfv.II.20.339/2024/2., Pfv.II.20.497/2024/2., Pfv.II.21.065/2024/2.) PK vélemény 6. pontjában értelmezte – a Kúria a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti.

[24] A Pp. 409. § (2) bekezdés a) pontjának második fordulatóban szabályozott engedélyezési ok fennálltára, a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben – egyebek mellett – meg kell jelölni az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével és az engedélyezést megalapozó okokat, amelyek a joggyakorlat továbbfejlesztésének biztosítása érdekében indokolják a felülvizsgálat befogadásának engedélyezését [Pp. 410. § (2) bekezdés b), ca) pont, Kúria Pfv.II.20.767/2024/2].

[25] Amint arra a Kúria már több határozatában [Pfv.III.20.037/2025/3., Pfv.V.21.294/2022/2., Gfv.V.30.561/2022/2., Gfv.V.30.562/2022/2., Pfv.V.21.323/2022/2.] rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok – így a Pp. 409. § (2) bekezdés a) pont tekintetében is – alapvető törvényi feltétele, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdést vessen fel.

[26] Elvi jelentőségű jogkérdésnek minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg [Pfv.II.20.035/2024/2.].

[27] Az alperes jogkérdésként a színlelt szerződés elvi megállapíthatóságát jelölte meg, amihez a megsértettként megjelölt jogszabályhelyek közül a Ptk. 6:92. § (2) bekezdése bír relevanciával. A meghaladottnak vélt bírói gyakorlatot azonban nem ismertette, csupán

annyiban érintette, hogy az érvénytelenséget okozó magatartás nem kellően taglalt, az túlságosan általánosít és az a gazdasági élet változása miatt nem tartható fenn. Nem jelölt meg olyan döntéseket sem, amelyekkel a színleltség kérdésben jelenleg követett gyakorlatot szemléltetne.

[28] Az alperes azon előadása, hogy amennyiben csak az egyik fél színleli az akaratát, úgy a másik fél szerződési akaratát kell vizsgálni, e körben nem értelmezhető, mert színlelt szerződés esetén mindkét félnél fennáll az akarathiba.

[29] Az a hivatkozás pedig, hogy színlelt szerződés esetén figyelembe kell venni, hogy a valóságban milyen jogügylet jött létre, lényegében a Ptk. 6:92. § (2) bekezdésének a tartalma, miszerint: a színlelt szerződés semmis; ha az más szerződést leplez, a felek jogait és kötelezettségeit a leplezett szerződés alapján kell megítélni.

[30] A Kúria a kérelemből nem tudott arra következtetni, hogy az alperes a színleltséghez vezető akarathiba értékelése körében mely gyakorlatot tartotta meghaladottnak és azt a gazdasági élet mely konkrét elemének változása miatt vélte fenntarthatatlannak a továbbiakban. Ennek hiányában a Kúria nem látta indokoltnak a felülvizsgálat engedélyezését a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében, következésképp a felülvizsgálatot megtagadta [Pp. 411. § (1) bekezdés].

[31] A felülvizsgálat megtagadására figyelemmel a jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztése iránti kérelem nem volt érdemben vizsgálható.

[32] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem vezetett eredményre. Az alperes személyes költségmentessége folytán a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 50. § (2a) bekezdés a) pont] az állam terhén marad [Pp. 102. § (6) bekezdés].

[33] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

[34] Nem engedélyezhető a felülvizsgálat a joggyakorlat továbbfejlesztése érdekében, ha a fél nem adja elő, hogy az állított jogszabálysértéshez kapcsolódó milyen egységes joggyakorlatot ítél meghaladottnak és azt sem fejti ki, hogy azt a gazdasági élet mely konkrét elemének változása miatt véli fenntarthatatlannak.

Budapest, 2025. július 8.

Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Darákné dr. Nagy Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Osztovits András s.k. bíró